

ТЕМА 7
ОЦІНКА РИЗИКІВ СУТТЄВИХ ВИКРИВЛЕНЬ
ТА ДІЇ У ВІДПОВІДЬ НА ОЦІНЕНІ РИЗИКИ

1. Навмисні дії однієї або кількох осіб з управлінського персоналу, працівників або третіх сторін, які використовують обман, щоб отримати нечесні або незаконні переваги, називаються:
  - а) фіктивними діями;
  - б) фальсифікацією;
  - в) шахрайством;
  - г) помилкою.

2. Розрізняють два типи викривлень, які належать до шахрайства:
  - а) неправильна облікова оцінка з недогляду та неправдиві показники фінансових звітів;
  - б) викривлення, що є результатом неправдивої фінансової звітності, та незаконне привласнення активів;
  - в) викривлення, що є результатом помилок, допущених при складанні фінансової звітності, та викривлення, що є результатом нераціональної політики з управління заборгованістю;
  - г) викривлення, що є результатом помилки під час збирання інформації, яка є основою фінансових звітів.

3. Основна відповідальність із запобігання та виявлення випадків шахрайства і помилок покладається на:
  - а) аудитора;
  - б) вищий управлінський персонал;
  - в) найвищий управлінський персонал та управлінський персонал;
  - г) найвищий управлінський персонал або управлінський персонал;

4. Чи завжди має можливість аудитор у процесі перевірки отримати надійні докази наявності чи відсутності у фінансовій звітності викривлень внаслідок шахрайства чи помилок?
  - а) так, у будь-якому випадку, оскільки він здійснює перевірку фінансової звітності;
  - б) ні, оскільки він не відображав операцій в обліку;
  - в) ні, оскільки йому перешкоджають властиві обмеження аудиту;
  - г) так, у будь-якому випадку: це можливо за допомогою доказів, які збирає аудитор.

5. Факторами ризику виникнення шахрайства можуть бути:
  - а) виробничі характеристики й фінансова стабільність, умови, галузі, заходи контролю на підприємстві;
  - б) події чи обставини, що дають можливість скоїти шахрайство;
  - в) система контролю на аудиторській фірмі;
  - г) правильні відповіді а, б.

6. Враховуючи оцінку властивого ризику та ризику контролю, аудитор повинен:
  - а) відмовитися від проведення аудиту, якщо оцінка досить високою;
  - б) розробити процедури по суті, які б зменшували до допустимо низького рівня ризик невиявлення шахрайства або помилок;
  - в) встановити високу вартість аудиторської перевірки для моральної компенсації аудитора за роботу в умовах високого рівня ризику;
  - г) звернутися до державних органів фінансового контролю з проханням провести перевірку діяльності підприємства, на якому проводиться аудит.

7. За виявлення факту шахрайства або помилки у фінансовій звітності аудитор:
  - а) має право обмежитися негативним висновком щодо встановленого факту та принципи проведення аудиту;
  - б) переглянути вартість аудиту, що проводиться, у напрямі підвищення;
  - в) не повинен вважати такий факт поодиноким і повинен переглянути оцінку складових аудиторського ризику;

г) повинен нарахувати штрафні санкції за надання недостовірної інформації управлінським персоналом.

8. Виявлені під час аудиторської оцінки фактори ризику шахрайства:

- а) аудитор зобов'язаний задокументувати та повідомити в державні органи фінансового контролю та правоохоронні органи;
- б) аудитор зобов'язаний задокументувати та повідомити управлінському персоналу, а також державним органам фінансового контролю;
- в) аудитор зобов'язаний включити до спеціального аудиторського висновку, що надається разом із аудиторським звітом;
- г) аудитор зобов'язаний задокументувати та документально оформити відповідь із розкриттям інформації щодо будь-яких таких факторів.

9. Відповідальність за виявлення викривлень звітності, що виникли внаслідок шахрайства або помилок, несе:

- а) аудитор і асистент аудитора;
- б) аудитор;
- в) управлінський персонал;
- г) вищий управлінський персонал.

10. Чи слід аудитору повідомити державним контролюючим та правоохоронним органом про задокументовані факти шахрайства?

- а) так, в будь-якому випадку;
- б) ні, це залежить від законодавчих вимог країни, в якій проводиться аудит;
- в) ні, це залежить від законодавчих вимог країни, в якій проводиться, а також умов договору на проведення аудиту;
- г) ні, аудитор повинен надати таку інформацію вищому управлінському персоналу